

یادداشت

با همبستگی بسوی برگزاری روز جهانی کارگر برویم

ممنوعیت برگزاری روز جهانی کارگر را با حضور گسترده خود در خیابانها در هم بشکنید

روز کارگر روز اعتراض دسته جمعی به استبداد و بی عدالتی، اعتراض به ممنوعیت برگزاری اجتماعات در روز جهانی کارگر و زیر پا نهادن حق تشکل و اعتصاب، اعتراض به سیاست بی حقوق سازی نیروی کار، به تغییر قانون بازنشستگی، به منجمد کردن دستمزدها در زیر خط فقر، به ندادن به موقع دستمزدها و منطقه‌ای و توافقی کردن آن، به قراردادهای اسارتبار موقت، به کار شرکتی و پیمانی، به تبعیضات جنسیتی و مزدی، به خصوصی سازی و خصوصی سازی تامین اجتماعی و ناکارآمد کردن بیمه های درمانی و تداوم غارت تامین اجتماعی و به کار کودک است

کارگران و زحمتکشان مدت زیادی به روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی شما باقی نمانده است، امسال نیز حکومت قصد دارد از تظاهرات آزادانه شما در روز کارگر جلوگیری و شما را از این حق بدیهی تان محروم کند. به این حق کشی مسلم تن ندهید همان طور که اجازه نداده‌اید و نمی دهید رژیم مانع اعتراضات و راهپیمایی های خیابانی شما شود، در روز جهانی کارگر نیز در هر شهری که هستید به خیابان بیاید و بطور دست جمعی تظاهرات کنید و خواسته ها یتان را طرح و انجام آنها را مطالبه کنید.

اول ماه مه روز شماسست و حق دارید مانند کارگران سایر کشورها که در این روز برای طرح و مطالبه خواسته های اساسی و مشترک شان به خیابان می آیند و علیه سیاستها و تصمیمات ضد کارگری دولتها و کارفرمایان اعتراض و برای متوقف کردن آن مبارزه می کنند، شما هم حق دارید بدون هیچ مانعی به خیابان بیایید یا به هر شکلی و در هر مکان عمومی که میل دارید این روز را برگزار کنید.

اگر در سال گذشته معلمان، کارگران هفت تپه، کارگران فولاد، کارگران معادن و ماشین سازی ها و شهرداری ها، پرستاران و کارکنان بخش بهداشت و درمان، بازنشستگان و بسیاری دیگر از مزد و حقوق بگیران به رغم مخالفت حکومت توانستند به کرات در شهرهای مختلف کشور تظاهرات بزرگ خیابانی بر پا کنند و خواسته هایشان را مطرح کنند می توانند در روز جهانی کارگر نیز اعتراضات خیابانی کنند.

اگر شما در روز کارگر در شهرهای مختلف به خیابان بیایید حکومت قادر به جلوگیری از تظاهرات شما نیست. ممنوعیت برگزاری روز جهانی کارگر را با حضور گسترده خود در خیابانها در هم بشکنید!

در حکومتی که همه چیز از قوانین و دولت گرفته تا مجلس و دستگاه قضایی علیه حق و حقوق شما هستند، تنها خود شما هستید که می توانید با همبستگی، مبارزه متحدانه و سازمانیافته این اجماع ضد کارگری ستمگرانه حکومتی و سرمایه سالارانه را بر هم بزنید و حقوق به غارت برده شده تان را پس ستانید.

شما در سال گذشته با برگزاری هزاران اعتصاب و اعتراض حق خواهانه در سراسر کشور نشان دادید که قادر به این کار هستید. اگر دست آورد های مبارزات شما نسبت به حجم اعتراضات و مبارزات شما کمتر از حد انتظار تان بود، دلیل آن را در پراکنده بودن اعتراضات، نداشتن تشکل و کافی نبودن سطح همبستگی در میان جنبش کارگری جستجو کنید.

دستمزدهای زیر خط فقر، نداشتن امنیت شغلی، محرومیت از تامین اجتماعی و بیمه درمانی و بیکاری، شرایط کاری نا امن و نامطمئن، نداشتن مسکن و رفاه، ندادن به موقع دستمزد و وجود تبعیضات جنسیتی، مزدی و شغلی شایسته شما نیست.

روز جهانی کارگر مظهر و نماد همبستگی کارگران جهان و فرصتی است برای تاکید مجدد جنبش جهانی کارگری بر همبستگی و مبارزه مشترک علیه ستم و بیداد نظام سرمایه داری و دولتهای سرمایه داری، علیه استثمار، بی عدالتی، تبعیض، فقر، جنگ و تجاوز، استبداد و خودکامگی و دفاع مشترک از آزادی، رفاه، صلح و دوستی میان ملل جهان و حمایت از محیط زیست.

قربانیان اصلی تجاوز روسیه به اوکراین و سهم مخرب "غرب" در بروز این جنگ و تداوم آن، مردم اوکراین و روسیه، و در درجه نخست زحمتکشان دو کشور اند. تداوم این جنگ می تواند آسیهای سنگینی را به کشور ما نیز - و همچون همیشه به زحمتکشان کشورمان - وارد آورد. در همبستگی کارگری با زحمتکشان اوکراین و روسیه در روز کارگر فریاد خود را علیه این جنگ بلند کنید و خواهان توقف جنگ و برقراری صلح از راه مذاکره شوید.

سیاست هستی سوز هسته ای جمهوری اسلامی و تحریمهای ناشی از آن تاکنون مصائب سنگینی را بر مردم ما و بیش از همه بر کارگران و زحمتکشان کشورمان موجب شده است. اکنون زیادت خواهی امریکا و جمهوری اسلامی در مذاکرات جاری، چشم انداز توافق را تماماً کدر کرده است. در صورت توافق امکاناتی برای جمهوری اسلامی فراهم خواهند آمد و عدم توافق، کشور ما

را با روزهای بس تلختری مواجه خواهد کرد. روز کارگر را به روز اعتراض علیه سیاست هسته ای جمهوری اسلامی، علیه تحریمها، برای توافق و برای تخصیص امکانات حاصل از توافق به سازندگی و معیشت مردم تبدیل کنید.

در روز کارگر فریادتان علیه سرکوب و پیگرد و زندانی کردن فعالین کارگری و رهبران شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان را رساتر کنید و خواهان آزادی آنان و آزادی سایر زندانیان مدنی و سیاسی شوید. هیچ کس حق ندارد مانع تشکیل اتحادیه و اعتصاب و اعتراض کارگران شود و کسی را به دلیل فعالیت اتحادیه‌ای و مطالبه گری تحت پیگرد قرار دهد.

روز کارگر روز اعتراض دسته جمعی به استبداد و بی عدالتی، اعتراض به ممنوعیت برگزاری اجتماعات در روز جهانی کارگر و زیر پا نهادن حق تشکل و اعتصاب، اعتراض به سیاست بی حقوق سازی نیروی کار، به تغییر قانون بازنشستگی، به منجمد کردن دستمزدها در زیر خط فقر، به ندادن به موقع دستمزدها و منطقه‌ای و توافقی کردن آن، به قراردادهای اسارتبار موقت، به کار شرکتی و پیمانی، به تبعیضات جنسیتی و مزدی، به خصوصی سازی و خصوصی سازی تامین اجتماعی و ناکارآمد کردن بیمه های درمانی و تداوم غارت تامین اجتماعی و به کار کودک است.

شاغل و بازنشسته، کارگر و کارمند، معلم و پرستار چون تنی واحد در روز کارگر به خیابان بیایید و علیه استبداد و سرکوب، فقر و بی عدالتی اعتراض و خواهان احقاق حق خود شوید. عمده ی مطالبات شما یکی است. هیچ کدام از شما به تنهایی قادر به احقاق حقوق تان نیستید، اما اگر متحد و هم صدا شوید، می توانید حکومت و کارفرمایان را وادار به پذیرش خواسته هایتان کنید. همسان سازی حقوق بازنشستگان، رتبه بندی معلمان، درمان و آموزش رایگان، تغییر قراردادهای کاری غیر رسمی پرستاران به رسمی با همبستگی و مبارزه مشترک قابل تحقق هستند. در هر حال به هر صورت که می توانید اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگر را برگزار و از این فرصت برای تحکیم همبستگی و پیشبرد مطالبات تان بهره بگیرید.

نه به جنگ و تجاوز، آری به صلح و آزادی

اتحاد، همبستگی، تشکل شرط رهایی از فقر و بی حقوقی

گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

برنامه های تضمین اشتغال: بررسی تئوریهها و تجربیات عملی بخش اول

فاضل کیوب

چکیده

این رساله زیربنای تئوریک طرحهای مختلف ناظر بر تضمین اشتغال، و تجربیات عملی حاصل از سیاستهای اشتغال کامل در امریکا، سوئد، هند، آرژانتین و فرانسه را بررسی می کند. تحولات نظری و سیاسی این تجربیات بر زمینه تاریخی شان ترسیم شده اند. رساله با طرح برخی سؤالات در زمینه اقتصاد سیاسی جهانی، که هنوز باید به آنها پرداخته شود، به پایان می رسد.

مقدمه

ایده دولت به عنوان ضامن اشتغال یا "کارفرمای آخرین راه حل" (از این پس ک.ا.ر.) (Employer of Last Resort) از قرن هفدهم در ادبیات اقتصادی به میان آمده است. نیاز به برنامه تضمین اشتغال یا ک.ا.ر. بعد از انقلاب صنعتی ضرورت بیشتری یافت. اقتصاد سرمایه داری فاقد مکانیزم درونی برای ایجاد اشتغال کامل است. رکود بزرگ دهه سوم قرن گذشته بدترین دوره شکست سیستم سرمایه داری در تأمین اشتغال کامل بود. در آن زمان، جان مینارد کینز یکی از معدود اقتصاددانانی بود که خرد متعارف را با این استدلال که اگر سرمایه داری به حال خود رها شود، به سمت اشتغال کامل کشیده نخواهد شد، به چالش کشید و تأکید کرد که مداخله دولت برای راه انداختن جهشی اقتصاد و کمک به تضمین اشتغال و حفظ آن ضرورت دارد.

در دوره رکود بزرگ، بیکاری اثرات اجتماعی، سیاسی و انسانی مخربی به بار آورد. وضع در ایالات متحده تنها هنگامی رو به بهبود گذاشت که دولت هزینه های هنگفتی را برای حمایت از تلاشهای جنگی آغاز کرد. اما حتی پیش از پایان جنگ جهانی دوم هم این بحث در میان اقتصاددانان آغاز شد که آیا اقتصاد سرمایه داری دوباره به رکود دیگری سقوط خواهد کرد یا خیر. سر ویلیام اچ. بیوریج (William H. Beveridge) در کتاب تأثیرگذار خود، *اشتغال کامل در یک جامعه آزاد*، از دولت خواست تا اشتغال کامل را، که برای او به معنای "داشتن آگهی استخدام همیشه بیشتر، و نه کمی کمتر، از شمار بیکاران" بود، تضمین کند. به زعم او تضمین اشتغال به معنای "وجود مشاغل با دستمزدهای منصفانه، با چنان کیفیتی و در چنان جایی بود که بتوان انتظار داشت انسانهای بیکار آنها را بپذیرند"؛ به عبارت دیگر، به این معنا که "فاصله بین از دست دادن شغل و یافتن شغل بعدی - چه به لحاظ زمانی و چه مکانی - علی القاعده باید بسیار کوتاه باشد".

ویلیام پتی (William Petty) - 1623 تا 1687، اقتصاددان و فیلسوف انگلیسی و از خدمتگزاران کرامول - در همان دوره های آغازین سرمایه داری تشخیص داد بیکاری یک مشکل جدی است که باید توسط جامعه حل شود. پتی برخلاف بسیاری از بازرگانان و متفکران انگلیسی زمان خود، معتقد بود که بیکاران "نه باید گرسنگی بکشند، نه به دار آویخته یا طرد شوند". البته فکر نکیم پتی یک انساندوست مورد پسند ما بود! خیر، او صرفاً معتقد بود که "ذخیره بیکاری منبع سرشار و دست نخورده ای برای کشور است و بیکاران می توانند برای ایجاد زیرساختها عموماً به کار گرفته شوند. در بدترین حالت، این امر آنها را ذهناً به انضباط و اطاعت، و جسماً به تحمل بیشتر برای کارهای سودآورتر در زمان لازم، آماده نگه می دارد".

دیوید ریکاردو ویرایش سوم کتاب خود، *اصول اقتصاد سیاسی و مالیات*، را در سال 1821 منتشر کرد. شیوه تولید سرمایه داری پیشتر از آن به بخش جدائی ناپذیری از اقتصاد تبدیل شده بود؛ چنان که ریکاردو افزودن فصل جدیدی زیر عنوان "درباره ماشین آلات" به آن ویرایش لازم دید. او در آن فصل تصدیق می کند که "جایگزین کردن کار انسانی با ماشین آلات غالباً موجب آسیب بسیاری به منافع کارگران می شود". او افزود: "همانچه که ممکن است درآمد خالص یک کشور را افزایش دهد، در عین حال می تواند موجب بیکاری در جامعه شود و وضع کارگران را بدتر کند".

دو سال بعد از آن ریکاردو درگذشت و از این رو نتوانست دیدگاههای "جدید" خود را در مورد سرمایه داری و بیکاری به طور کامل ارائه دهد. اما متفکر بزرگ دیگری، کارل مارکس، در مورد ماهیت مزمن بیکاری در اقتصاد سرمایه داری به نتایج مشابهی رسید. برای مارکس، ارتش ذخیره بیکاران بخش حیاتی سرمایه داری است، که به سیستم اجازه می دهد در دوره رونق گسترش یابد و در دوره رکود، با پایین نگه داشتن دستمزدها و تهدید اخراج کارگران و اعزام آنان به ارتش ذخیره بیکاران، سود را بالا نگه دارد.

از مبارزه و مطالبات معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران و مزد و حقوق بگیران است!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

با اعتراض یک پارچه و گسترده توطئه کاهش دستمزدها را بی اثر کنیم!

صادق

در این میان کارگران اگر بطور یک پارچه و گسترده با طرح کاهش دستمزدها مبارزه نکنند طرح ارتجاعی و ضد کارگری کاهش دستمزدها عملی خواهد شد. هم اکنون کارفرمایان شرکتهای پیمانکاری نفت و پتروشینی با وجود اینکه بطور رسمی مصوبه مزدی تغییر داده نشده به کارگران گفته‌اند حاضر نیستند بیش از ۱۰ درصد دستمزدها را افزایش دهند

شورای عالی کار در یک اقدام نادر در این هفته به منظور بحث راجع به کاهش میزان افزایش دستمزد کارگران تشکیل جلسه داد. نادر از این جهت که معمول نبوده این شورا پس از تصویب افزایش دستمزد برای تجدید نظر در مصوبه خود جلسه تشکیل دهد.

خبرگزاری ایلنا که این خبر را روز سه شنبه این هفته منتشر کرد در گزارش خود هیچ اشاره‌ای به اینکه این جلسه به درخواست چه کسانی تشکیل شد اشاره‌ای نکرد اما نوشت جلسه برای بررسی کاهش دستمزدهای مربوط به سطوح مزدی کارگران دارای سابقه کار یعنی آنانی که دستمزدشان ۲۸ درصد اضافه شده بوده است. از قرار نوشته ایلنا جلسه ظاهراً بدون اخذ تصمیم پایان یافته است.

اما شواهد متعدد در این خصوص نشان می‌دهد که امکان اینکه تغییری در این خصوص انجام شود جدی است. چرا که کارفرمایان با وجود دادن رای به مصوبه مزدی شورای عالی کار بلافاصله با آن به مخالفت فعال پرداختند و تهدید به اخراج کارگران شان کردند و گفتند که حاضر به افزایش دستمزد کارگران شان به مقدار بیش از ۱۰ درصد نیستند. آنان در عمل نیز از افزایش مصوبه دستمزد امتناع می‌کنند. با این سابقه معلوم می‌شود که جلسه شورای عالی کار تحت فشار نمایندگان سازمانهای کارفرمایی و حمایت عده‌ای از وزرای دولت انجام گرفته است. ظاهراً در پایان رسیدگی به این کشمکش به معاون رئیسی سپرده شده است.

در واقع کارفرمایان دست به یک تمرد غیر قانونی آشکار زده‌اند. چرا که مصوبه افزایش دستمزد ظاهراً طبق ماده ۴۱ قانون کار انجام گرفته است. اما واقعیت این است که میزان افزایش دستمزد حتی بسیار کمتر از آن است که در قانون آمده. طبق گفته خود شورای عالی کار سبد هزینه خواروبار ۸،۹ میلیون محاسبه شده است و این مبلغ نیز رقم واقعی نیست چرا که هزینه سبد خواروبار بین ۱۲ تا ۱۶ میلیون اعلام شده است.

این جار و جنجالها در شرایطی به راه افتاده است که بنا به گفته کارشناسان مستقل اقتصادی همین مقدار افزایش اسمی دستمزد در سه ماهه اول سال جاری در اثر گرانی کالاها و تورم و حذف ارزش ترجیحی بر باد خواهد رفت. خود کارفرماها نیز این جا و آنجا بارها اذعان کرده‌اند که گرانی کالاها قدرت خرید مردم را از نین برده است. با این وصف آنها به شدت به صور مختلف علیه افزایش دستمزد و قدرت خرید مزدبگیران در حال توطئه هستند. دولت نیز با افزایش دستمزدها همواره مخالفت کرده و اگر با افزایش اسمی دستمزدهای کارگران دارای سابقه کار به مقدار ۳۸ درصد موافقت کرده، اولاً بواسطه این است که با وجود ۴ هزار اعتراضات سال گذشته به صلاح خود نمی‌دید که موافقت نکند، ثانیاً میدانست که بزودی اثر این افزایش در نتیجه سیاست آزاد سازی از بین خواهد رفت و خطر شورش را نزدیک می‌دید و ثالثاً فکر می‌کرد کارفرمایان در عمل از اجرای آن امتناع می‌کنند و در این وسط دولت می‌تواند پز طرفداری از کارگر بگیرد بلکه اندکی آنرو برای خود بخرد. در این میان کارگران اگر بطور یک پارچه و گسترده با طرح کاهش دستمزدها مبارزه نکنند طرح ارتجاعی و ضد کارگری کاهش دستمزدها عملی خواهد شد. هم اکنون کارفرمایان شرکتهای پیمانکاری نفت و پتروشینی با وجود اینکه بطور رسمی مصوبه مزدتغییر داده نشده به کارگران گفته‌اند حاضر نیستند بیش از ۱۰ درصد دستمزدها را افزایش دهند.

متحدانه برای آزادی کارگران، معلمان و زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!
متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمتها
مبارزه کنیم!

اعتراض سراسری معلمان

اعتراض سراسری معلمان که به دعوت شورای هماننگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در یکم فروردین برگزار شد مهمترین رویداد کارگری هفته بود. اعتراضات در شرایطی برگزار شد که خیابانهای محل تجمع ها از قبل توسط نیروهای امنیتی قرق شده بود و شرکت کنندگان از هر سو تحت فشار و سرکوب و تهدید قرار داشتند و دهها تن از آنان توسط نیروهای امنیتی بازداشت و شمار بزرگتری از سوی ماموران امنیتی مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. در تهران و برخی شهرهای دیگر حتما رفت و آمد در اطراف محل تجمع ممنوع بود.

با این همه اعتراض سراسری معلمان در دهها شهر برگزار شد و معلمان معترض توانستند اعتراض شان را اجرا و بر ادامه مبارزات شان تا رسیدن به مطالبات برحق شان تاکید دوباره نمایند.

"اجرای کامل قانون رتبه بندی فرهنگیان شاغل و همچنین قانون همسان سازی حقوق بازنشستگان، آموزش رایگان و با کیفیت برای دانش آموزان، تشکیل کلاسهای درس با ظرفیت حداکثر ۱۶ دانش آموز و آزادی معلمان زندانی، مطالبات عمده اعتراضات سراسری معلمان در یکم فروردین بودند."

"معلم زندانی آزاد باید" در هنگام اعتراضات همچنین شعارهایی علیه برخی از مسئولین دولتی داده شد. «گردد»، «وزیر بی کفایت شرمت باد شرمت باد»، «معلم بپا خیز برای رفع تبعیض»، «سیسمونی رو رها کن، فکری به حال ما کن»، «رییسی قالیباف این آخرین پیام است، جنبش فرهنگیان آماده قیام است» از جمله شعارهای مطرح در تجمع ها بودند.

فراخوان شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت به اعتصاب در دوم فروردین

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت در این هفته با شرح تشدید فشار و استثمار توسط صاحبان شرکتهای پیمانی در صنعت نفت و پتروشیمی از جمله امتناع کارفرمایان از افزایش قانونی دستمزد امسال و همچنین عدم پرداخت به موقع دستمزد و حقوق خواسته است که در دوم فروردین یعنی یک روز پس از اعتراض سراسری معلمان به طور دسته جمعی مبادرت به اعتصاب کنند. ما امیدواریم که این فراخوان با استقبال گسترده از طرف کارگران مواجه شود و اعتصاب شان ثمر بخش بشود. همچنین امیدواریم کارگران شرکتهای پیمانی بتوانند خودشان را زودتر متشکل کنند تا هم زودتر به خواسته هایشان برسند و هم بتوانند بهتر از حقوق شان دفاع کنند.

این تشکل همچنین از کارگران خواسته است که در روز جهانی کارگر مقابل شرکتهایی که در آنها کار می کنند تجمع و اعتراض و خواسته های خود را طرح نموده و خواستار اجرا و رعایت آنها شوند.

آذراب اراک در بی تکلیفی

کارخانه آذر اب اراک به دلیل تعلل سهامداران در افزایش سهام شرکت و کمبود بنیه مالی به نظر می رسد دوباره در آستانه بحران تازه ای قرار داشته باشد. مشکل دیگری که بر نگرانی کارگران کارخانه افزوده است تجدید نشدن قرار دادهای کارگران در سال جدید است که هنوز بلا تکلیف باقی مانده است. در واقع آنهایی که با لغو خصوصی سازی از مالک پیشین عصبانی هستند بواسطه نفوذی که در ارگانهای حکومتی دارند با سنگ گذاشتن لای چرخ تولید و نخریدن محصولات تولیدی کارخانه دارند از کارگران انتقام می گیرند.

برای اطلاع بیشتر از قضایای پشت پرده کافی است به مخالفت شدید سازمان خصوصی سازی دولت روحانی و روسای اتاقهای بازرگانی با لغو مالکیت صاحب قبلی کارخانه رجوع کرد. رویه دولت رئیسی نیز در این مورد مشابه دولت روحانی و حتی بدتر است.

ادامه اعتراض کارگران معدن گلند رود

اعتراض کارگران این معدن ذغال سنگ که در اعتراض به خصوصی سازی و تغییر پیمانکار و قرار دادهای آنان از هفته های پیش شروع شده در اثر ندادن پاسخ روشن به خواسته های کارگران همچنان ادامه دارد. کارگران در این هفته تلاش کردند برای پیشبرد خواسته های شان از روشهای مختلف از جمله تومار نویسی هم بهره بگیرند. منتها زمانی که تجمع و اعتصاب را بی جواب می گذارند، تومار نویسی بعید است مشکل گشا باشد. خواسته کارگران انعقاد قرار داد با کارفرمای پیشین است که بعید است با آن موافقت بشود. بهمین جهت کارگران باید تلاش کنند قراردادی مشابهی قراردادی که با کارفرمای قدیم خود داشتند با کارفرمای جدید منعقد نمایند که لاقول بتوانند کار خود را حفظ کنند.

امتناع از رعایت قانون کار به بهانه قرارداد با خودرو!

کار فرمایان و مسئولین جمهوری اسلامی برای تن ندادن به اجرای چند ماده قانونی نیمه حمایتی باقی مانده در قانون کار که بواسطه اعتراضات کارگران هنوز نتوانسته اند آنها را از میان بردارند به ترفندهای عجیب و غریبی متوسل می شوند که بعضا از عجایب هستند. در تازه ترین نمونه باید به ترفند شرکت توزیع برق گیلان که اخیرا اختراع کرده اند اشاره کرد. مدیر شرکت در پاسخ به اعتراض رانندگان مبنی بر ناچیز بودن دستمزد و پرداخت نکردن حق سنوات و عیدی کارگران گفته است، قانون کار و اینها که شما می خواهید شامل شما نمی شود چون ما با ماشینهای شما قرار داد داریم!

تهدید به اخراج بخاطر تقاضای پرداخت مطالبات داده نشده

شرکت پیمانکاری که بخشی از کارهای شهرداری ایلام را به عهده دارد در پاسخ به اعتراض کارگران شهرداری شهر که در ۲۹ فروردین بخاطر پرداخت نکردن مطالبات سال گذشته شان اعتراض کرده بودند، آنان را تهدید به اخراج در صورت ادامه اعتراض شان کرده است.

گفتنی است که شکایات کارگران قبل از اعتراض چون ره بجایی نبرده بود کارگران مجبور به اعتراض شدند. یکی از کارگران شرایط کاری شان را بیکاری نام نهاده با این وصف روشن نیست وقتی دستمزد و حقوق کارگر را نمی دهند و شکایات آنان ره بجایی نمی برند، برایشان چه راه دیگری غیر از اعتصاب باقی می ماند. این سوالی است که تا کنون نه هیچ کارفرمایی و نه هیچ مسئول دولتی پاسخی به آن نداده است.

اخراج مراقبان سلامت به دلیل درخواست رسیدگی به وضعیت شان

اخراج کارگران و کارکنان توسط شرکتهای خصوصی به واسطه حق طلبی پدیده‌ای روبه رشد است. اخیراً مراقبین طرح پزشک خانواده را نیز به صرف درخواست یک رشته مطالبات صنفی قانون همچون بیمه، افزایش دستمزد و غیره که کرده بودند به همین راحتی از کار اخراج کردند.

گفتنی است که کارفرما حتی از بیمه کردن مراقبان که بایستی مراقب سلامت مردم باشند امتناع کرده و خود مراقبان مجبور به بیمه کردن خود و پرداخت هزینه بیمه بودند. حالا این سوال پیش می آید شرکتهایی که امور سلامت مردم را به آنها سپرده‌اند، لیاقت و ظرفیت چنین وظیفه مهمی را دارند؟

اخراج ۳ کارگر سیمان بخاطر اعتراض صنفی

مدیران کارخانه سیمان آباده ۳ تن از کارگران این کارخانه را بخاطر شرکتشان در یک اعتراض حق طلبانه برای افزایش دستمزد و چند مطالبه صنفی دیگر از کار اخراج و تلاشهای همکاران شان برای بازگرداندن آنان به کار با اینکه همچنان ادامه دارد هنوز به نتیجه نرسیده است. در واقع وظیفه نهادهای دولتی است که جلوی این جور قانون شکنی ها مکرر کارفرمایان را بگیرند ولی گویا درست گفته‌اند که چاقو دسته خودش را نمی برد ولی سر کارگر را چرا!

دولت موظف است برای بیکاران کار ایجاد کند!

به همه بیکاران باید حقوق بیکاری پرداخت شود!

فراخوان تجمع سراسری معلمان
یکشنبه، ۱۱ اردیبهشت
ساعت ۱۰
تهران: مقابل مجلس
مراکز استان‌ها: مقابل اداره کل
شهرستان‌ها: مقابل اداره

شورای سازماندهی
اعتراضات کارگران پیمانی نفت

ما کارگران پروژه ای (پیمانی) نفت
اعتراضات گسترده خود را آغاز میکنیم

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگزاری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>